

Pace vouă!

Rămas bun și „Pace vouă!”
Vă las turmele de oi,
Cum am fost trimis de Tatăl,
Vă trimit și Eu pe voi.

Vă dau Pacea, vă las Pacea,
Vă las turmele de miei.
Vreau să vă prezint la Tatăl
Blânzi ca niște porumbei.

„Pace vouă!” să se-audă
Când în rugă vă plecați,
„Pace vouă!” să răsună
Când solia predicați.

Privegheați fără-ncetare,
Mă întorc cu „Pace vouă”,
Vă așteaptă o cetate,
Un locaș și-o haină nouă

(Emil M. Alangelei)

Să ne rugăm pentru...

• ...toate persoanele implicate într-un domeniu de slujire în biserica noastră. Să-I cerem lui Dumnezeu să dea înțelepciune și inspirație celor ce vestesc Cuvântul Său; să reverse har peste grupurile de laudă ale bisericii, peste cor și corul de copii, peste grupul de instrumentiști, dar și peste toți aceia care-L laudă prin cântare sau prin versuri; Domnul să îmbrace cu putere și răbdare învățătorii de la Școala Duminicală; El să pună pe buzele celor de la ordine un cuvânt bun; să-i însoțească cu har și călăuzire sfântă pe cei responsabili de lucrarea cu tinerii; să dea putere de concentrare celor implicați la multimedia și să-i binecuvânteze cu înțelepciune și putere de muncă pe cei care redactează Buletinul Duminical. Dumnezeu să-i răsplătească pe toți!

Mărgăritare

Pregătirea pentru veșnicie

Un copil i-a spus mamei sale: „Mami, învățătoarea de la Școala Duminicală ne-a spus că pământul este un loc unde Dumnezeu ne ține pentru o vreme ca să ne pregătim să mergem într-o lume mai bună. Dar mamă, eu nu văd pe nimeni pregătindu-se. Te văd pe tine și pe tata pregătindu-vă să mergeți la serviciu, în concediu, la țară..., dar nu văd pe nimeni pregătindu-se să meargă în cer!”

Te tu pregătești pentru cer? Văd cei din jurul tău această preocupare în viața ta?

Vă stăm la dispoziție pentru
nevoile dumneavoastră spirituale:

Pastor Nelu Filip:

tel. 0745-306431

Prezbiter Sandu Guler:

tel. 0722-510842

Diacon Romică Florescu:

tel. 0721-644073

Diacon Eusebiu Stănilă:

tel. 0722-800691

Diacon Alin Bogdan:

tel. 0762-644777

SERVICIILE BISERICII

DUMINICA : 9 - 12 Serviciu divin
18 - 20 Serviciu divin
MARȚI : 18 - 20 Seară de rugăciune
JOI : 18 - 20 Serviciu divin
VINERI: 18 - 19 Seara adolescenților

Colectivul de redacție:

Teo Laze, Dana Popa, Ramona Codrea, Andreea Fiț,
Andreea Homoșdean, Ovidiu Pușcașu, Corneliu Hepeș

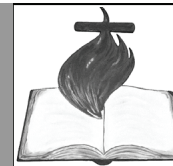
Pentru materiale, sugestii și propuneri, așteptăm să ne scrieți la adresa de
e-mail buletin.duminical@yahoo.com

Timisoara — str. Bana Mărăcine nr.25 tel. 0256-472002
e-mail: poartacerului@gmail.com

Atenție!!!

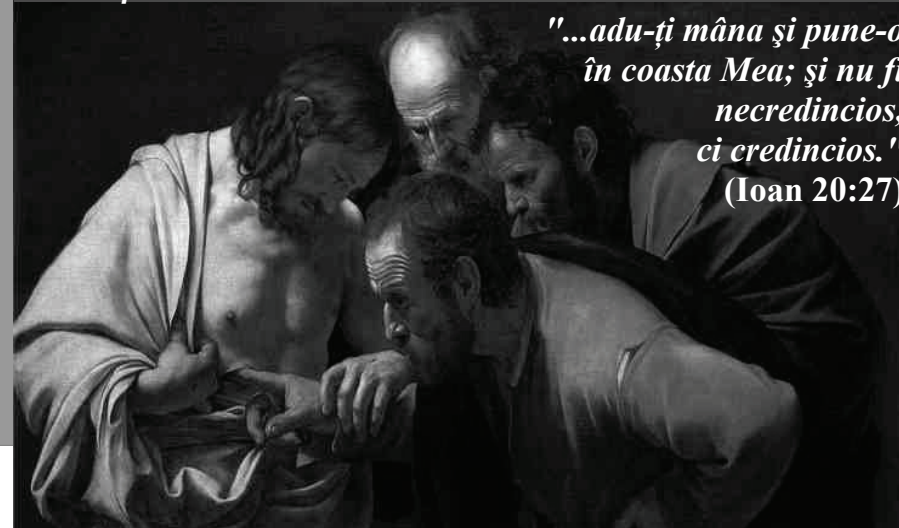
Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit sufletește, ia-l și dă-l unui prieten care are nevoie de Dumnezeu. Nu-l arunca sau nu-l lăsa uitat pe vreun raft din camera ta!

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

“...adu-ți mâna și pune-o
în coasta Mea; și nu fi
necredincios,
ci credincios.”
(Ioan 20:27)

Despre prejudecata lui Toma necredinciosul

Toma a fost mereu victima unei proaste reputații. Bineînțeles că reputația lui nu este atât de dezastruoasă ca a lui Iuda, cel care l-a trădat pe Isus și s-ar putea nici să nu o egaleze pe cea a lui Petru, cel care s-a lepădat de Domnul în noaptea de dinaintea răstignirii. În orice caz, Toma este de obicei clasificat printre “băieții răi” dintre cei doisprezece ucenici, care au fost oamenii cei mai apropiați de Isus în acei trei ani de lucrare.

Toma își datorează această reputație de “băiat rău” unui incident care a urmat învierii lui Isus. Acesta din urmă se arătase ucenicilor ascunși, însă Toma nu se afla cu ei. Când aceștia i-au dat vestea învierii Mântuitorului, el a reacționat afirmând: “Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede” (Ioan 20:25).

Când Isus i s-a arătat mai târziu și lui Toma, i-a zis: “Adu-ți degetul încoace și uită-te la mâinile Mele; și adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios” (Ioan 20:27).

Mulți oameni care citesc aceste rânduri îl blamează pe Toma, fiindcă s-a îndoit și făcând acest lucru uită că nici unul dintre ceilalți ucenici nu au crezut până nu au văzut la rândul lor dovada de netăgăduit a învierii. Toți ceilalți în afară de Toma văzuseră deja mâinile și coasta lui Isus.

(continuare în pagina a 3-a)

Un moment de lectură

C. S. Lewis – *Surprins de bucurie*

„...m-am dat bătut și am recunoscut că Dumnezeu este Dumnezeu, am îngenunchiat și m-am rugat: eram, pesemne, în seara aceea, cel mai șovăielnic și mai abătut convertit din toată Anglia. Nu vedeam atunci ceea ce acum este cel mai glorios și mai evident lucru: smerenia Divină care acceptă un convertit chiar și în asemenea condiții... cine poate proslăvi îndeajuns acea iubire care deschide înaltele porți în fața unui fiu risipitor adus înăuntru dând din picioare, zbtându-se, plin de obidă și căutând cu privirea în toate părțile o șansă de scăpare?”

Surprins de bucurie este o deosebită autobiografie spirituală prin care C.S. Lewis așterne sub ochii cititorilor un impresionant tablou al propriei evoluții launtrice. Se găsesc aici urcușurile și văile lui spirituale de-a lungul vieții, își descrie credința convențională din copilărie, împotrivirea și necredința în Dumnezeu creștin din prima tinerețe și în final, ajungerea la o credință profundă în Dumnezeu pe care mult timp Îl respinsese. „Bucuria” pe care autorul o urmărește de-a lungul vieții – astfel încât termenul de „bucurie” traversează întreg jurnalul – nu reprezintă altceva decât un semn pe care îl întâlnește din când în când pe drum, un „indicator” către o altfel de trăire, către un loc definit prin liniștea și pacea edenică, iar acest loc, pe care îl descoperă în anii maturității după îndelungi căutări în alte direcții, este în prezența Dumnezeului creștin prin acceptarea Întrupării Acestuia în Fiul Său, Isus Hristos.

Clive Staples Lewis (1898 - 1963) a fost o remarcabilă personalitate culturală britanică. Între 1925 – 1963 a fost profesor de literatură engleză la Universitățile Oxford și Cambridge, fiind considerat unul dintre cei mai renumiți profesori universitari englezi, iar cursurile ținute de el au influențat în mod profund generații de studenți. Chiar dacă în literatură este foarte cunoscut datorită celebrei serii de romane fantastice pentru copii, *Cronicile din Narnia*, C. S. Lewis este și unul dintre cei mai mari scriitori creștini, fiind considerat cel mai important apologet al creștinismului din secolul al XX-lea. C. S. Lewis s-a îndepărtat în tinerețe de credința în Dumnezeu, declarându-se ateu, la maturitate însă, datorită influențelor unor creștini și a căutărilor interioare personale, ajunge să Îl cunoască pe Dumnezeu și se convertește la creștinism. El este foarte cunoscut și datorită conferințelor lui răsunătoare despre creștinism. Dintre scrierile lui mai amintim: *Creștinismul redus la esențe*, *Problema durerii*, *Abolirea omului*, *Miracole*, *Cele patru iubiri*, *Sfaturile unui diavol bătrân către unul mai tânăr*, *Reflecții despre Psalmi*.

...realizat de *Andreea Fiț*

Stiați că...

...Ierusalimul este unul dintre cele mai vechi orașe locuite? Este menționat pentru prima dată ca așezare populată de oameni în secolul al XX-lea î. Hr.?

...orașul Ierusalim a fost asediat, cucerit și distrus parțial sau total de peste 40 de ori în ultimii 6000 de ani?

...*Zidul Plângerii* din Ierusalim este considerat de arheologii biblici ca fiind singura rămășiță a celui de-al doilea Templu, distrus în anul 70 d. Hr. de către generalul roman Titus?

Urăm “**La Mulți Ani!**” în umblarea cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere săptămâna viitoare:

Luni, 12 aprilie

Mihaela Antal,

Alina Jian,

Doru Marcu,

Tina Mureșan

Joi, 15 aprilie

Lidia Cocia,

Florin Drăghici

Sâmbătă, 17 aprilie

Simona Baltă

“*Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului care nu se clatină, ci stă întărit pe vecie.*” (Ps. 125:1)

Cele mai persecutate țări din lume

Sri Lanka este penultima țară din acest ciclu de țări persecutate pentru care ne rugăm în săptămâna ce urmează. Ea este o țară insulară asiatică, situată în sudul Asiei, în Oceanul Indian.

Încă din secolul al III-lea, budismul a fost religia oficială a statului Sri Lanka. Creștinismul a fost introdus de portughezi în secolul al XVI-lea, însă budismul a rămas religia de bază a statului. Marea parte a populației consideră creștinismul ca fiind o religie străină, impusă de coloniștii europeni.

Din 1980 s-a observat o creștere semnificativă a adeptilor la creștinism, ceea ce a dus la o și mai mare opoziție din partea militanților budiști, multe atacuri fiind conduse de călugării locali. Multe biserici au fost arse, creștinii fiind bătuți și înjunghiați. În octombrie 2003, o mare mulțime de localnici conduși de călugari budiști au pătruns în interiorul unei biserici în timpul serviciului divin încercând să-l forțeze pe pastor să se închine în fața unei statui reprezentându-l pe Buddha. În urma refuzului, pastorul a fost arestat pe motiv de lipsă de respect față de Buddha. Adesea mulțimi de oameni întărați de călugării budiști amenință cu atacuri bisericile creștine care nu-și încetează activitatea. Majoritatea budistă din guvern încearcă să impună o lege anti-converție similară cu cea din India.

Rugați-vă pentru creștinii aflați în suferință în Sri Lanka, să reziste cu fermitate în credința lor și să nu cedeze în fața fricii. Rugați-vă pentru ca a lor credință să fie o lumină care îi atrage și pe ceilalți la Isus (Matei 5:14-16).

...a consemnat *Ramona Codrea*

(continuare din pagina 1)

Un alt lucru semnificativ este și faptul că Isus nu îi spune lui Toma “Nu trebuie să te îndoiești niciodată”, ci, în loc să rostească această propoziție, îi arată și acestui ucenic dovezile palpabile ale fostelor răni, după care îi spune, “nu fi necredincios”. Iar în cele din urmă, când Toma vede cu ochii săi ceea ce ceilalți văzuseră deja (Biblia nu menționează că L-ar fi atins într-adevăr pe Isus pentru a împlini un gest crezut ca neapărat necesar), face una dintre cele mai spectaculoase mărturisiri de credință din istorie, numindu-L pe Isus, “Domnul meu și Dumnezeu meu!”.

Dintr-un motiv oarecare, ne lăsăm duși de impresia că îndoiala nu poate fi în nici un caz asociată credinței. “Adevărații creștini nu se îndoiesc” spunem noi cu convingere. Dar acest lucru este o prejudecată. Îndoiala nu reprezintă opusul credinței; ea este, plastic spus, strămoșul credinței. Îndoiala nu anulează credința, ci îi face loc. De fapt, la fel ca în cazul lui Toma, îndoiala poate fi impulsul vital care să ne conducă spre adevăr. “Căci

este crez mai mult în dreaptă îndoială”, spune Tennyson, “decât într-o credință doar pe jumătate”.

Gordon și William Brown afirmă în cartea lor, *„Romani: o evanghelie a libertății și harului”*: “Credința crește prin căutarea adevărului, iar cel ce caută trebuie să-și formuleze o mulțime de întrebări care necesită ‘dreaptă îndoială’. Sensul originar al cuvântului grecesc skeptikos se traduce prin ‘căutător’, sau mai precis prin ‘cel care se întrebă’”.

Prejudecata de tip Toma necredinciosul, conform căreia “adevărații creștini nu au îndoieli”, nu are nici o bază scripturală. Lecția care trebuie reținută din experiența lui Toma este aceea că îndoiala este un lucru natural și că trebuie să fim sinceri privitor la propriile noastre îndoieli; pentru că această ‘dreaptă îndoială’ este cea care face loc credinței ce se instaurează în urma adevărului pe care Isus ni-l descoperă în mod personal.

sursa: *www.cireșarii.ro*